

Fővárosi Ítéltábla
alatt.

Kijavító végzés 8.Pf.20.688/2021/8. szám

8.Pf.20.688/2021/6.

Budapest, 2022.

február 24.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.

a tanács elnöke

A Fővárosi Ítéltábla dr. Csapi Szilvia ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes (felperes címe.) felperesnek – dr. T. Tóth Balázs ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes (alperes címe.) alperes ellen – személyiségi jogsértés megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2021. június 10. napján kelt 33.P.21.590/2020/22. számú ítélete ellen az alperes 23. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletét részben megváltoztatja akként, hogy a felek az ügyvédi munkadíjból álló perköltségüket maguk viselik, továbbá a 36.000 (Harminchatezer) forint elsőfokú eljárási illetékből a felperes és az alperes külön-külön 18.000 (Tizennyolcezer) forintot köteles a Magyar Államnak külön felhívásra megfizetni. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

az alperes

Köteles a Magyar Államnak külön felhívásra a ~~felperes~~ 24.000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket, ~~az alperes~~ pedig 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési és csatlakozó fellebbezési illetéket megfizetni. a felperes

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek házasságát a települési Járásbíróság 18.P.22.358/2018. szám alatti eljárásában 2019. február 14. napján bontotta fel. Egyezségük kiterjedt 2017. május 19. napján született személy1 és személy2 nevű gyermekeikkel való kapcsolattartásukra is, azonban köztük számos gyámügyi eljárás folyt. Az alperes a megyei Kormányhivatal települési Járási Hivatala előtt FE-08/GYÁM/87/2020. szám alatti eljárásban adathordozót csatolt, melyen a peres felek közti beszélgetés hangfelvételét rögzítette. A felvétel készítéséhez az alperes nem kérte a felperes hozzájárulását. Az alperes 2020. február 4. napján a gyámhivatali eljárásban úgy nyilatkozott, hogy megközelítőleg 94 órányi hangfelvétele van a felperes ingatlanából. A benyújtott hangfelvételekre azonban a gyámhivatal döntését nem alapította.

[2] A felperes 2020. május 29. napján feljelentést tett a települési Rendőrkapitányságon a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 422. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző, és az (1) bekezdés b) pontja szerint minősülő lakás, egyéb helyiség vagy az azokhoz tartozó bekerített helyen történtek technikai eszközzel való titokban megfigyelésével, rögzítésével elkövetett tiltott adatszerzés büntettének megalapozott gyanúja miatt. A nyomozást 2020. június 4. napján a települési Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya 07010/1270/2020.bü. számon elrendelte, majd 2020. július 11. napján az eljárást megszüntette. A felperes 2020. július 20. napján a települési Járási Ügyészséghez panaszt nyújtott be, azt azonban az ügyészség, mint alaptalant 2020. augusztus 4. napján kelt B.2268/2020/4. számú határozatával elutasította.

[3] A felperes keresetével annak megállapítását kérte, hogy az alperes a megyei Kormányhivatal települési Járási Hivatal előtt FE-08/GYÁM/87/2020. számon folyt eljárásban becsatolt hanganyagokat a felperes hozzájárulása nélkül készítette, valamint a beszélgetés részletét tartalmazó hangfelvételeket a felperes hozzájárulása nélkül átalakította, megsértette a felperes hangfelvétel védelméhez fűződő személyiségi jogát. Emellett az alperest a jogsértés abbahagyására és továbbiaktól való eltiltásra kérte kötelezni, perköltségben való marasztalás mellett.

[4] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy az egyezség számára előnytelen volt és a felperessel kizárólag a gyermekek kórházi gyógykezelése kapcsán tudtak együttműködni, mivel a felperes a fokozatosságra hivatkozva ellenezte és akadályozta, hogy az alperes elvigye magával a gyermekeket. Eseti döntésekre hivatkozva kifejtette, hogy jogos magánérdeke fűződött a hangfelvétel elkészítéséhez és felhasználásához még a felperes hozzájárulása nélkül is, magatartása nem volt önkényes vagy visszaélésszerű.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a megyei Kormányhivatal települési Járási Hivatal előtt FE-08/GYAM/87/2020. szám alatti eljárásban becsatolt hanganyagokat a felperes hozzájárulása nélkül készítette, megsértette a felperes hangfelvétel védelméhez fűződő személyiségi jogát és az alperest a további jogsértéstől eltiltotta. A keresetet ezt meghaladóan elutasította, az alperest a felperes részére 90.000 forint perköltség, valamint a Magyar Állam javára 36.000 forint illeték fizetésére kötelezte. Döntését a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. év V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) és (2) bekezdésére, 2:43. § g) pontjára, 2:51. § (1) bekezdés a) és b) pontjára alapította.

[6] Először abban a kérdésben foglalt állást, hogy az alperes manipulálta-e az általa készített hangfelvételeket. A csatolt hangszakértő véleményét is értékelve az elsőfokú bíróság arra jutott, hogy nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy az alperes a megyei Kormányhivatal települési Járási Hivatal Gyámügyi Osztályához olyan felvételeket nyújtott be, melyeket előzetesen megvágott volna. Ezért a keresetet ebben a részében nem találta alaposnak.

[7] A hangfelvétel készítést azonban jogsértőnek ítélte az elsőfokú bíróság. Szétválasztotta a felvétel készítését annak a felhasználásától, utóbbi kapcsán kifejtve, hogy a felhasználhatóság kapcsán a gyámhatósági eljárásban kell mérlegelni, hogy az alperes bizonyításhoz fűződő érdeke vagy a felperes személyiségi joginak a megőrzése a fontosabb. A felvétel készítése kérdésében rögzítette, hogy az nem vitásan a felperes hozzájárulása nélkül történt, így hangfelvétel készítése önmagában jogellenes. Nem találta azt igazoltnak, hogy az alperesnek a kapcsolattartási jog gyakorlásához más eszköz ne állt volna rendelkezésére. Az alperes akkor járt volna el helyesen, hogyha a felperes kapcsolattartás körében tanúsított elutasító magatartását a hatóság tudomására hozza, ezt bejelentés útján megtehetette volna. A felvételeket a gyámhatósági eljárásban mellőzték, ezzel is a felvét elkészítés jogsértő voltát látta igazoltnak. Ezért a jogsértést a hangfelvétel készítése tekintetében megállapította.

[8] Az elsőfokú bíróság elégségesnek találta a további jogsértéstől való eltiltást, mivel a határozat hozatalakor az alperes részéről nem volt folyamatban hangfelvétel készítése, így a jogsértés abbahagyására való kötelezést mellőzte. Igazságügyi szakértői bizonyítást sem rendelt el, mivel sem a rendőrség, sem a magánszakértő nem igazolta a felvételek manipulált voltát.

[9] Nagyobb részben pernyertesnek ítélte meg a felperest, ezért a teljes perköltség megfizetésére az alperest kötelezte a Pp. 81. § (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 23.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és az Itv. 39. § (3) bekezdése és 42. § (1) bekezdése alapján.

[10] Az ítélet ellen az alperes fellebbezést, a felperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő.

[11] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjára alapítottan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását kérte, valamint a felperes első- és másodfokú eljárásban felmerült alperesi perköltségben való marasztalását az áfamentes ügyvédi munkadíjra kiterjedően. Másodlagosan, a fentiek elutasítása esetére annak megállapítását kérte, hogy a felek fele-fele arányban tekinthetők pernyertesnek, ezért az ügyvédi munkadíjat a felek maguk, az illetéket pedig 50-50%-ban, fejenként 18.000 forint összegben viseljék. Tételesen előadta, hogy az alperesnek az elsőfokú eljárásban ügyvédi munkadíjként 190.000 forint perköltsége merült fel, mely 100.000 forint összegű átalánydíjból és a 3 tárgyalásra járó 3 x 30.000 forintból áll, a másodfokú eljárásban pedig 100.000 forint ügyvédi munkadíj illeti meg.

[12] Elsődleges fellebbezési kérelmét arra alapította, hogy az eljáró gyámhatóság az FE-08C/GYÁM/87-13/2020. számú ügyben a felperest 30.000 forint pénzbírsággal sújtotta, mert a felperes felróható magatartása folytán az alperes 2019. december 28. napján a gyermekeket nem tudta magához venni. A gyámhatóság megállapította, hogy ezen eljárásban a felperes valótlan állításokat tett, a felperes utóbb nem támadta a gyámhatósági határozat tartalmát. A felperes ismétlődő jogellenes magatartása miatt az alperes érvelése szerint nem sértette meg személyiségi jogát azzal, hogy annak érdekében készített hangfelvételeket a köztük zajló kommunikációról, hogy saját és gyermekei jogos magánérdeke védelmében a felperesi jogsértéseket bizonyítsa. Kifejtette, hogy a hangfelvétel készítése és felhasználása nem okoz nagyobb sérelmet a felperesnek, mint amekkora sérelmet eredményezhet a gyermekek és a kapcsolattartásra jogosult alperes számára a kapcsolattartás megghiúsulása, annak jelentős mértékű rövidülése. Ismételten hivatkozott kép- és hangfelvételek készítésével és felhasználásával kapcsolatos bírói gyakorlatra. Kiemelte, hogy a felvételeket más célból nem használta fel más alkalommal, csak a felperes jogsértő, pénzbírságokkal is szankcionált magatartását követően. Vitatta azon ítéleti következtetést, miszerint a hozzájárulás nélkül készített hangfelvétel felhasználása egy peres eljárásban legitim bizonyítási érdek esetén nem válik jogsértővé, ugyanakkor a hangfelvétel készítésének jogszerűsége ettől független. A BDT2018. 3877., a BDT2011. 2442. és BDT2014. 3076. számú eseti döntésre alapított álláspontját fenntartva értékelése szerint az elsőfokú ítélet azon életszerűtlen következtetésre enged, miszerint kizárólag akkor lehetséges hozzájárulás nélküli hangfelvételt bizonyítékként csatolni egy eljárásban, ha az elkészítéséhez egyébként az érintett hozzájárulna. Az ilyesfajta hozzájárulás azonban kizárt, mert azzal az adott személy a jövőben várható jogi eljárásban saját helyzetét lehetetlenítené el. Vitatta továbbá azt a bírói álláspontot, hogy az alperes a kapcsolattartáshoz fűződő jogának érvényesülését egyszerű gyámhatóság felé megtett bejelentéssel elérhette volna. A kapcsolattartás megghiúsulásának oka az adott esetben kizárólag a felek közti kommunikáció rögzítésével volt bizonyítható, így a pusztá bejelentés bizonyítékok hiányában nem garantálta a gyermek érdekét is szolgáló eljárásban hozandó megalapozott és anyagi igazságot tükröző döntés meghozatalát.

[13] A másodlagos fellebbezés indokaként előadta, hogy az elsőfokú eljárásban egy évig arra vonatkozóan folyt bizonyítás, hogy az alperes manipulálta-e a felvételeket vagy sem. Az alperesnek több tárgyaláson is részt kellett vennie és nyilatkozatot tenni e tárgykörben. A felvétel manipuláltsága és az erre alapított jogsértés nem nyert megállapítást, a kereset

részbeni elutasítása folytán pedig a felperes nem tekinthető 100%-ban pernyertesnek, így a Pp. 83. § (2) bekezdését kell alkalmazni.

[14] A felperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként kérte, hogy a másodfokú bíróság – helyt adva a teljes keresetnek – azt is állapítsa meg, hogy az alperes a megyei Kormányhivatal települési Járási Hivatal előtt FE-08/GYÁM/87/2020. számú eljárásban csatolt hanganyagokat, valamint a beszélgetés részleteit tartalmazó hangfelvételeket a felperes hozzájárulása nélkül átalakította és e magatartásaival a felvétel készítésén túl megsértette a felperes hangfelvétel védelméhez fűződő személyiségi jogát.

[15] Hivatkozása szerint maga az alperes állította, hogy több mint 94 órányi felvételt készített, azaz minden kapcsolattartást végig rögzített éveken át, és azzal nem az volt a célja, hogy jogsértő vagy várhatóan jogsértő magatartásokat bizonyíthasson, hanem hogy az abból kiadott részleteket manipulálva, megvágva a hatóságok előtt a felperest rossz színben tüntesse fel. Jogsértést azonban egyetlen esetben sem tudott bizonyítani, s arra nem is volt szükség. Kiemelte, hogy a gyermekek átadását a hivatkozott ügyben december 28-án nem tagadta meg, csupán felkínált egy egy héttel későbbi napot a kapcsolattartásra, amely meg is valósult, ennek ellenére az alperes feljelentette a felperest. Érvelése szerint 2020-ban az alperes manipulált felvétellel akarta elfedni a saját jogsértését, amikor több alkalommal nem jelent meg a láthatáson, valótlánul állítva, hogy őt a felperes nem engedte be a lakásba – ezért marasztalta el a gyámhivatal az alperest. A felperes állította, hogy négy év alatt egy alkalommal fordult elő, hogy egy vitát követően az agresszív alperesnek nem adta át az akkor kétéves ikergyermekeket, egy másik alkalommal pedig elcserélt egy láthatási napot. Ez azonban elegendő volt az alperes számára, hogy 94 órányi hangfelvételt rögzítsen a valótlánul állított „számos és sorozatos” akadályoztatásról. Előadta, hogy az alperes által három eljárásban csatolt felvételeket, s azokat egy eljárásban nem vették figyelembe, mert anélkül is megítélhető volt az eset, két ügyben pedig a hangfelvételek ellenére is a felperesnek kedvező döntés született, s ezen két ügyben kizárólag az alperest marasztalták el. Nem tett valótlán állítást a felperes egyetlen nyilatkozatában sem, így szükségtelen volt a hangfelvételek elkészítése, azaz a sértette a felperes személyiségi jogát.

[16] Előadta, hogy az igazságügyi médiatechnikai szakértő számos megszakadást és egyértelmű manipulációs nyomot talált a hangfelvételeken. A megszakadás okaként a szakértő két tényt jelölt meg: vagy szándékos manipuláció történt, vagy a diktafon VOR-funkciója működött. Sérelmezte, hogy a bíróság csak a szakértő azon véleményét vette figyelembe, hogy technikai eszközzel nem mutatható ki minden kétséget kizáróan a manipuláció. Ezzel szemben azt a szakértői megállapítást emelte ki, hogy ha egy felvételen nem található manipulációs nyom az nem jelenti, hogy a felvétel teljes bizonyossággal manipulálatlan. Hangsúlyozta, hogy a VOR (voice operated recording) funkció hangvezérelt felvételt jelen, annak használatával a diktafon elindítja a rögzítést, amikor hangot érzékel és szünetelteti azt, amikor nem hallható hang, tehát kihagyja a felvételből a „néma” időszakokat. A funkció azonban nem beszélgetés közben szakítja meg a felvételt. Nem a szakértő feladata volt vizsgálni és elbírálni a beszélgetés tartalmát, nem a szakértőnek kell arra következtetnie, hogy a felvételből milyen részek hiányozhatnak, s nem feladata az sem, hogy egy mondat vagy szó közben megszakadó beszélgetésből a bizonyítás körébe eső következtetéseket vonjon le. A felperes a hangfelvétel tartalmából és abból, hogy a másik fél elől eltitkolt

felvételkedzés során nem praktikus, sőt kizárt a VOR-funkció használata, arra következtetett, hogy a felvétel minden esetben a felperes beszéde, sokszor félig kimondott szavai közben szakadt meg, holott a VOR-funkció csak csendben állítja meg a felvételt, nem pedig az egyenletes beszédhang közben. Fenntartotta tehát, hogy a hangfelvétel manipulált. Idézte az ÍH2020/29. számon közzétett ítéltáblai határozat megállapításait, valamint a fellebbezésben is hivatkozott bírósági döntéseket és azokból arra a következtetésre jutott, hogy a bizonyító fél oldalán fennálló általános bizonyítási érdek önmagában nem elegendő a személyiségi jog, egyben a magánszférához kapcsolódó alapjog korlátozásához - még az igazság érvényesülésének kívánalma, mint alkotmányos érték, és az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom védelmében sem. Az igazság kiderítéséhez és érvényesüléséhez fűződő közérdek azonban önmagában nem elegendő a magánszférához való jog korlátozásához, arra a közérdeknek olyan speciális kényszerítő körülményei adhatnak csak alapot, melyeket az erre hivatkozó félnek kell bizonyítania. Az alperes azonban nem igazolta az őt közvetlenül fenyegető jogsértést és annak súlyos, másként nem bizonyítható voltát.

[17] Az alperes elsődleges fellebbezési kérelme és a felperes csatlakozó fellebbezése nem alapos.

[18] A másodfokú bíróság kizárólag a másodlagosan előterjesztett, a perköltségről szóló rendelkezést érintő alperesi fellebbezést találta megalapozottnak. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítve az érdemi döntéssel a másodfokú bíróság mind érdemben, mind annak jogi indokai tekintetében maradéktalanul egyetértett.

[19] A tényállás kiegészítése, pontosítása annyiban szükséges, hogy a peres felek közötti gyámhivatali eljárás valójában két alkalommal megghiúsult, illetve akadályozott kapcsolattartás okán indult két eljárást, azaz két érdemi határozathozatalt takar: 2019. december 25. napján az alperes akként gyakorolta a gyermekeivel való kapcsolattartáshoz fűződő jogát, hogy őket az édesanya, azaz a felperes otthonában látogatta meg, és onnan a rendelkezésére álló időtartam előtt távozott a felek konfliktusa miatt. Ez indította a felperest arra, hogy a település Járási Hivatal előtt eljárást indítson, melynek eredményeképpen az FE-08/GYÁM/87-21/2020. számú 2020. május 7. napján kelt határozat szerint az alperes nem tett eleget a kapcsolattartás egyezség szerinti szabályozásának, ennél fogva a hivatal az alperest sújtotta 10.000 forint összegű pénzbírsággal. Ebben az eljárásban csatolt az alperes kép- és hangfájlokat tartalmazó adathordozót: hangfájlból összesen négy szerepelt CD-lemezen, hármát 2019. december 25-én egyet pedig 2020. január 22-én rögzítettek a hivatal megállapítása szerint. A 2019. december 25-i a kapcsolattartásra vonatkozó bizonyítéknak szánt három felvételt az alperes a felperes lakásán készítette el a kapcsolattartás időtartama alatt. Ebben az eljárásban az alperes csatolta továbbá azt az adathordozót is, amit az alábbiakban ismertetésre kerülő 2019. december 28-i kapcsolattartással összefüggésben indult eljárásban csatolt.

[20] Az FE-08C/GYÁM/87-13/2020. számú 2020. március 25-én kelt végzéssel a hivatal a 2019. december 28-i elmaradt kapcsolattartás kapcsán állapította meg, hogy a kapcsolattartás szabályozásának a felperes önhibájából nem tett eleget, ugyanis a gyermekeket a szabályozás

szerinti időpontban nem adta át az alperesnek és az általa felajánlott pótlás sem felelt meg a kapcsolattartásra irányadó határozatnak. A felperes által szervezett program a hivatal megállapítása szerint nem ad alapot ún. cserére, illetve kapcsolattartás pótlására, ugyanis a felperes önkényesen, a program szervezésével tért el a felek megállapodásától, a jogszabály pedig cserére nem ad lehetőséget, a megállapodástól csak a felek egyező akaratával lehet eltérni. Ebben az eljárásban az alperes a feleknek az adott napon, tehát 2019. december 28-án bonyolított telefonhívásának hangfelvételét csatolta, melyet a Hivatal sürgősségnek talált a tényállás tisztázásához. Ezen hangfelvétel tehát csatolásra került a fentebb ismertetett, 2019. december 25-i kapcsolattartással összefüggő ügyben is.

[21] A másodfokú bíróság - osztva az alperesi fellebbezésben hivatkozott bírósági gyakorlatban is megjelenő jogi álláspontot - arra a következtetésre jutott, hogy jelen perben különös súllyal kell értékelni, hogy az alperes a felperes lakásában készítette a felvételek egy részét, valamint azok sürgősségnek voltak a tényállás elbírálásához a hatósági eljárások során. Figyelemmel arra, hogy a felperes keresetében a hangfelvételek készítését és átalakítását jelölte meg jogellenes magatartásként, helytálló az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a hangfelvételek elkészítése az alperesi jogérvényesítést nem szolgálta, sőt azok nem voltak alkalmasak az alperes jogainak a felperessel szemben – esetleg sürgősséggé váló - védelmére sem.

[22] Előre bocsátva, hogy a felperes a hangfelvételek manipulációja alatt azt értette, hogy az alperes a valóságban elhangzottakat szelektíven, töredékesen rögzítette, a 2020. május 7. napján kelt elsőfokú határozat alapján megállapítható, hogy a hangfelvételek készítésének ott megállapított ideje valószínűleg fogadható el, s a 2019. december 25-i, nem kellő tartamú kapcsolattartás hanganyaga a felperes által indított eljárásban nem bizonyult alkalmasnak semmilyen felperesi mulasztás bizonyítására, hiszen az eljárás az alperes elmarasztalásával fejeződött be. A 2020. január 22-i felvétel pedig a rögzítés időpontjánál fogva logikailag kizárt, hogy alkalmas lenne a 2019. december 25-i események bizonyítására. A 2019. december 28-i telefonos beszélgetés hanganyaga épp így irreleváns a 2019. december 25-i események vonatkozásában, sőt, a 2019. december 28-i kapcsolattartás vonatkozásában hozott határozat sem a hangfelvételen alapult. A felperes elmarasztalását nem a hangfelvétel tartalma indokolta. A hangfelvételek töredékessége, felperes által manipulációnak nevezett módon történt rögzítése még inkább alátámasztja a felvételt készítés sürgősségét és ennél fogva jogsértő voltát. Hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy éppen a hangfelvételek tartalma enged arra a helytálló következtetésre, miszerint a felhívott bírói gyakorlat nyomán az adott felvételek alkalmatlanok az adott jogsértés, azaz az alperes kapcsolattartáshoz fűződő jogának állítólagos sérelme, illetve az ebben tanúsított felperesi magatartás alátámasztására. A felek közti konfliktusok nyomán mindketten számíthattak bármelyikük kérelmére induló hatósági eljárásokra és ez be is következett, hiszen a 2019. december 25-i események miatt a felperes, míg a december 28-i meg nem valósult vagy megghiúsult kapcsolattartás miatt az alperes indított eljárást.

[23] Az elsőfokú eljárásban csatolt bizonyítékok, a felek üzenetváltása és a hatósági eljárásban a személyes előadásukként értékelhető észrevételeik alapján helyesen mérlegelte az elsőfokú bíróság az ügy összes körülményét, amikor a felvételt készítést sürgősségnek ítélte meg arra is figyelemmel, hogy a határozatok nem a hangfelvételek tartalmán, mint

bizonyítékokon alapulnak. E vonatkozásban a felperes feljelentése nyomán indult, majd megszüntetett büntetőeljárás iratai sem bizonyítják, hogy az alperes akár bűncselekménynek is minősíthető jogsértést követett volna el, hiszen a Btk. 422. § (1) bekezdés b) pontja szerint a felvételek készítése nem volt tényállásszerű, azokat nem személyes adat magán, üzleti vagy gazdasági titok jogosulatlan megismerése céljából készítette. Az elkészített felvételeket vizsgálva a másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felek párbeszédének töredékeit – így szükségképpen a felperes hangját is – rögzítő felvételek készítése szükségtelen és aránytalan volt az alperes bizonyítási céljaira és érdekeire tekintettel, így okszerűtlenül és aránytalanul sértette a felperes hangfelvételhez való jogát, így a felperes elsődleges fellebbezése eredménytelen volt.

[24] A másodfokú bíróság maradéktalanul egyetért a manipulációval kapcsolatos jogsértés megállapítására irányuló kereset elutasításával is. Maga az alperes is előadta, hogy a felvételek tartalma nem manipulált, hanem leállított, majd újra elindított felvételekről van szó és ebből levonható az a logikus következtetés, hogy a nem valós idejű felvételek nyilvánvalóan nem rögzítették a felek között elhangzott párbeszédet annak teljes terjedelmében. A manipuláció fenti értelmezése és értékelése vonatkozásában szakértő1, mint a felperes megbízásából eljár magánszakértő álláspontja még a Pp. 302-3041. §-a szerinti magánszakértői véleménynek sem tekinthető, hiszen nem az eljárási törvény rendelkezésének megfelelően került sor a szakvélemény elkészítésére.

[25] A beszélgetés egyes részleteit kiragadó hangfelvétel készítése, a teljes hangfelvétel utólagos megváltoztatása, abból egyes részek kiragadása önmagában nem sérti a hangfelvételhez való jogot, hiszen a személyiségi jog nem a hangfelvétel valós idejűségéhez, vágtatlanságához, tartalmának valós voltához kapcsolódóan nyújt védelmet, hanem ahhoz, hogy a felvétel az adott személy hangját rögzíti annak engedélye nélkül, így a felvételnek valamely szakadozottsága, tartalmának csonka volta önmagában nem valósítja meg a hangfelvételhez való jog sérelmét. A Ptk. 2:48. § (1) bekezdése szerint a hangfelvétel engedély nélküli készítése és felhasználása jogsértő, függetlenül attól, hogy a felvétel folyamatos vagy a beszéd kiragadott részleteit rögzíti; a tartalom valótlanágához más személyiségi jogsértés kapcsolható. Ezért a felperes csatlakozó fellebbezése is alaptalan volt.

[26] Az alperes másodlagos fellebbezési kérelmét azonban a másodfokú bíróság megalapozottnak találta és az elsőfokú ítélet perköltségről szóló rendelkezését megváltoztatta, mivel a két kereseti kérelem közül az egyik eredményes volt, a másik nem.

[27] A kereset részbeni elutasítása okán indokolt az 50-50%-os pernyertesség megállapítása, ami a perköltségviselésén túl az illetékviselésre is kihatott, így a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 36.000 forint kereseti illetéket a felek fele-fele arányban viselik. A pernyertesség-pervesztesség azonos arányára tekintettel a felek az általuk felszámított költség felét kötelesek megfizetni, ezért a másodfokú bíróság – a fellebbezéssel megszabott körben – az alperes kérelmének megfelelően döntött akként, hogy a felek maguk viseljék saját költségeiket az elsőfokú eljárás tekintetében.

[28] A fentiek alapján a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint az elsőfokú határozatot részben, a perköltség és az illeték tekintetében megváltoztatta, míg ezt meghaladóan – érdemben – helybenhagyta. A határozatát a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

[29] A másodlagosan előterjesztett fellebbezési kérelem alaposnak bizonyult, így az alperes 50 %-ban pernyertes a másodfokú eljárásban is. A felperes a Pp. 81. § (2) bekezdése alapján költségigényt a másodfokú eljárásra vonatkozóan nem számított fel, ennél fogva a Pp. 81. § (1), (2) és (5) bekezdése, valamint a 83. § (2) bekezdése alapján a felperes a megbízási szerződés szerint járó 100.000 forint másodfokú perköltség felét köteles az alperesnek megfizetni az IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján.

[30] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán az alperes által le nem rótt 48.000 forint összegű fellebbezési illeték felét a felperes viseli, valamint a saját eredménytelen csatlakozó fellebbezése után számított 24.000 forint összegű csatlakozó fellebbezési illetéket, míg az alperes a fellebbezési illeték másik felét köteles megfizetni (Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja, 42. § (1) bekezdés a) pontja és 46. § (1) és (4) bekezdése).

Budapest, 2022. január 25.

Dr. Lesenyei Terézia
a tanács elnöke

Dr. Karaszi Margarita
előadó bíró

Dr. Mózsik Tímea
bíró